

**ПОСОЛСТВО СВЯЩЕННОГО СІНОДУ
ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРЬКВИ В ЧЕСЬКЫХ ЗЕМЛЯХ І В СЛОВАКІЇ
З НАГОДЫ ПРАЗДНИКА РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО 2025/26**

Духовны отцёве, братя і сестры:

Христос раждається!

Церьков устами єдного із авторів богослужёбных текстів днешнёго праздника із зачудованём перед таїнством Рождества Єдинородного Божого Сына в тілі воскликуює: „*Бог ся народив і Діва стала Матір'єв. Што інше, веце удивлююче, коли видів світ?*“

Святыи Андрій Крїтський вызыває ціле сотворїня: *Веселїтеса рбїніи, нбїа раддїтеса, взыгрїйте гóры, хрїтл' рóждшлса: дба сфдїтлх херлвїмшлх подóблщнса, нослщн вл нбїдрлхл вїа слóва воплощнна: пастырїе рóжднннго слáвчлх: болскн блщлф дáры прннóсчлх, лгїлн восплвблюще глаголóчлх: непостжїмє гдї, слáва тлблф.*

Тот, котрый є пўть і йстина і жнвóчлх (Йоан 14, 6), пришов меджі нас. Вышло Сонце справедливости, жебы розогнало темноту грїха і смерти. Божый Сын прияв до Своєй Іпостаси людське естество і обожествив го. Ёго воплощїня – то є велике і парадоксне таїнство, але передовшыткым великый дар про павше людське естество. Єдинородный Сын і Боже Слово – єден із Святой Тройці, зоступив із высот Божества, жебы ся у Своім милосердю доткнув людського страданя, ісцилив раны нашого естества, і открыв безмірну глибину Своєй любви.

Святыи Йоан Златоустый говорить: „*Бог є на землі і чоловік в небї; вшытко было соєдинене... Настало змірїня... смерть была знїчена, рай одкрытый, проклятя одсторонене, грїх стертый, похыблїня заверьгнуто, правда ся вернула.*“

Вїсть о Христовім Рождествї не прияли вшыткы єднако. Пастырям ей принїс ангел, а волхвів із Востока привела к Нєму звїзда. Про пышногo і фалошногo Ірода ся вїсть о Христовім Рождествї стала прїчинов страху і одмітнутя. Дар був понукнутый вшыткым, але плоды приносить лем тым, котры глядають правду с добрым наміринєм в покорї сердца. Ёо своа прїїде, і свои ргвò не прїаша: рліцы же прїаша ргò, даде їмлх ўблмсть чдлмшлх вжїїмлх бїтн, влрлщнцымлх во їмлх ргвò (Йоан 1, 11-12).

Світ, котрый блудить в темнотї єгоїзму, експлоатації, воен, зеперечованя духовного розміру чоловіка і слїпых улїчок технїчного прогресу, потребує Христово світло. Світло звїзды колись привело к Нєму волхвів із Востока. Няй світло віры і нам поможе, жебы сьме в Нїм спознали свого Спасителя, котрый пришов на тот світ, да всáкх влрлщлй вл снлх не погїбнеллх, но їмаллх жнвóчлх влчнннй (Йоан 3, 16).

Жывот без Бога ся мїнить на жывот без любви, радости і змыслу, на жывот в темнотї і тїни смерти. Лем Божа присутность в нашім сердці, думках і рїшїнях може освітлити наш жывот, наши слова і чїны, а помочї нам выдавати свїдоцтво о великом таїнствї віры блїзлї і даллече слщнмлх (Ест 9, 20).

В гуку і хаосі живота ся нам даколи здає, же міръ вѣсь во сѣлѣ лежить (1 Йоан 5, 19). Помагать тому і велике акцентованя, а аж неадекватне занимањя ся злом в медіалнім просторі. Так vznikать ілузія, як кебы ся зло розшырило всягды. Вызначну роль в тім мають модерни техничны средства, котры уможнюють легко і скоро шырити інформації – часто без будьякой гаранції їх правдивости.

Із другого боку, добро у своїй природі є покорным: діє скрито, тихо і покійно. І Хрістово Рождество одбыло ся без будьякой славы ці великоліпія – в тиху яскынї. Церьков тоту дію шторік прославлять, жебы нам припоманути, же зло не є всемогуче, ани непобідиме. Послїдне слово у світі не будуть мати людьскы пасії, насильство, страданя ани смерть. Зло буде дефінітивно одсторонене Хрістом при Ёго другім приході. Тото є од апостольскых часів певна віра і незломна надія вшиткых православных хрістіанів.

Чоловік є цінный і у своїй найгіршій подобі. Нігда не перестає быти образом Бога. Зато мусить боєвати против зла. Не сміє ся із злом змірити, ани зохабити ся сторгнути ёго интензітов і погыбелєв, котру запрічїнює. При погляді на новонародженого Хріста найдийме одвагу боєвати против зла силами, котры нам Він Сам дає.

Хрістова Церьков всегда буде оберегати вѣрѣ преданнѣю сѣбѣмъ єдиною (Юд 1, 3) і нігда не перестане – як новий Віфлеєм, Дім хліба – сытити віруючїх небесным хлібом і чашов спасенія. Не перестане людям роздавати Тіло і Кров нашого Спасителя, змірєвати їх с Богом і ближніма, учіти любви, справедливости і вшиткым остатнім добродїтелям, через котры ся чоловік посвячує, обновлює і знова духовно родить у воплощенім Хрістові.

Сї слово буде всегда помагати каждому, хто має уха, жебы слухав (Мф 13, 43), жебы нашов Боже Царьство у своїм внутрі (Лк 17, 21), і так наповнив своє посланя на тім світі.

Зато ведно с ангельскыма ликами і мы воскликнийме Тому, Котрый ся народив нашего ради спасенія: Слава въ вѣшнихъ вѣѣхъ, ѿ на земли міръ, во человекѣхъ єгоболеніе (Лк 2, 14)!

Хрістово Рождество принесло радость цілому світу. Не забудьме ся о ню поділити – головно с тыма, котры суть осамочены, хворы або переходять будьяков ночєв внутрішнєй темноты. Няй радость із Того, котрый пришов, жебы ся склонив ку каждому чоловіку, розожене вшиткы страхы воен, беззаконія і переслідованя!

Няй нам Емануїл – С нами Бог, народжений в яскынї і уложеный до ясель – дарує вѣско даднїе єго ѿ всѣхъ дѣрѣ совершенъ свѣше, ходоу ѿ оца свѣтлова (Яков 1, 17), і нашы крокы няй направить на путь спасенія. Тот, котрый має рокы, doby і вікы у Своїй моци, няй нас благословить, жебы сьме слїдуючій 2026-ый рік пережыли в покою і духовній радости!

† **Ратислав**

архієпіскоп прятівскый,
митрополіт чеськых земель і Словакії

† **Михаїл**

архієпіскоп пражскый і чеськых земель

† **Георгій**

архієпископ михаловско-кошіцький

† **Ісаія**

єпископ оломовцько-бырнянський